

#KampArmen Bize 24 Nisan'ın Çocuklarından Emanet

Posted on 19/05/2015

6 Mayıs sabahı iş makinaları Tuzla Çocuk Kampı'na girdi ve "Kamp Armen" in tarihinden bir parça daha kopardı. Tüm dünyada Ermeni Soykırımı'nın 100'üncü yılı anılırken, Kamp Armen, 1915'ten sonra olanların hikayesini anlatıyor.

1950'lerde Gedikpaşa Ermeni Protestan Kilisesi'nin alt katı yetimhane olarak kullanılıyormuş. Kilise Vakfı, 1961'de Tuzla'daki araziyi Sait Durmaz'dan satın almış. Kampı çocuklar [elleriyle inşa etmiş](#), etrafına ağaçlar dikmiş. Rakel Dink ve Hrant Dink burada [tanışmışlar](#).

Ancak 1971 tarihli [Yargıtay kararı](#) azınlık vakıflarının mülk edinemeyeceğine hükmedince el koyma süreci başlamış. 21 yıl boyunca yaklaşık 1500 kimsesiz ve yoksul çocuk yetiştirilmiş olan Tuzla Çocuk Kampı 1983'te Sait Durmaz'a bedelsiz iade edilmiş.

2011'de değiştirilen kanun ile el konulan mülklerin iade süreci başladı ama Vakıflar Genel Müdürlüğü, Kamp Armen'i bu kapsamda değerlendirmeyince iade başvuruları reddedildi.

Bunları, Hrant Dink Vakfı'nın [el konan mülklere dair yaptığı araştırma](#) sayesinde biliyoruz.

Cumhuriyet'in haberine göre, birkaç kez el değiştiren arazi şu anda Fatih Ulusoy adlı bir işinsanına ait. Ulusoy, kampın yetimhane geçmişinden haberi olmadığını, Tuzla'da yapılacak yat limanı ile arazinin değerinin artacağını, bu yüzden yıkıma başladıklarını [anlatıyor](#). Ancak HDP milletvekili adayları Garo Paylan ile görüşmesinde yıkımı durdurduğunu, hakkın iadesi için önerilere açık olduğunu [söylüyor](#).

Biz de bu noktada #KampArmenYıkılmasın kampanyasını yürüten, ve yıkım başladığından beri Tuzla'da nöbet tutan Nor Zartonk ve Dört Ayaklı Şehir'den Mine Yıldırım ile görüştük. Kamp Armen bugün ne ifade ediyor, nasıl kurtarılabilir, onu konuştuk.

Efe Kerem Sözeri: Öncelikle, okuyuculara Nor Zartonk'u ve Dört Ayaklı Şehir'i biraz tanıtabilir misiniz? [Neden bir arada olduğunuzu](#) okudum, [şehir-doğa-hayvan](#) mücadelenizi biliyorum, ama bir araya gelince neler yapıyorsunuz, sizden duymak isterim.

Nor Zartonk, 2005 yılında bir araya gelmiş bir oluşum. Ermenilerin ve bir arada yaşayan tüm halkların etnik kimlikleriyle ve farklılıklarıyla tanınması için, yüzleşme ve adalet mücadelesini ortaklaştırmak için bir araya geldik.

Hrant Dink'in katledildiği güne kadar daha çok okuma ve tartışma gruplarıyla ilerleyen bir oluşumduk. Hrant'ın öldürülmesi, bize Türkiye'deki adalet, eşitlik ve kardeşlik mücadelesini örgütlemenin sandığımızdan çok daha zorlu olduğunu, bunun için farklı erişim araçlarını kullanmamız gerektiğini gösterdi, o dönemde daha etkin örgütlenme faaliyetleri göstermeye başladık. Sevag Balıkcı'nın ve Maritsa Küçük'ün öldürülmesi ardından gelişen hukuki süreçlere müdahil olduk.

Bugün de Türkiye'de Ermenilerin ve diğer halkların maruz kaldığı şiddete, tehditlere ve düşmanlaştırmalara karşı yürütülen hak mücadelelerini hukuki yollarla, bunun yetersiz kaldığı noktada ise politik örgütlenmeyle devam ettiriyoruz.

2009 yılında da Ermenice, Süryanice ve Türkçe programlara yer veren [Nor Radyo](#)'yu kurduk.

Dört Ayaklı Şehir ise 2010 yılında, Türkiye'de hayvanlara yönelik şiddete ve devlet eliyle şehirlerde yürütülen hayvansızlaştırma politikalarına karşı çıkmak için kurulan bir inisiyatif. Kentsel dönüşüm ve doğa yıkımı penceresinden bakınca, hayvanların içine çekildiği

ekonomik, biyopolitik, mekansal düzenlemeler daha iyi görülebilir.

Gündemimizde yerel yönetimlerin hayvan öldürmeleri, büyükşehirlerde inşa edilen hayvan toplama kampları ve hayvan topluluklarının tehcir süreçleri var. Bu gündemi son iki yıldır Nor Radyo'daki programımızda paylaşıyoruz, hayvan-insan-şehir mücadelesini ortak bir hukuki ve politik zeminde yürütüyoruz.

“Kamp Armen” bugün sizin için, Ermeniler ve Türkiye'deki diğer halklar için ne ifade ediyor?

Kamp Armen'in bizim için ifade ettiği ilk şey, Soykırım sonrasında varlığını türlü hak ihlalleri ve baskılara rağmen sürdürmeye çalışan bir halkın bu topraklarda bir arada yaşama umudu.

Ermenilerin toplumsal hafızasında çok önemli bir yeri var Kamp Armen'in. Burası yoksul ve yetim Ermeni çocukların kolektif emeğiyle inşa edilmiş bir yer. Onların acılarına, kayıplarına, yoksunluklarına ve her şeye rağmen umutlarına ev sahipliği etmiş bir yetimhane. Büyük kısmının ailesi soykırımı yaşamış veya tanık olmuş çocuklar onlar. Bu yüzden Kamp Armen onların kaybettikleri “ev”e dair bir yer.

Böyle bir hafıza mekânını yıkmaya kalmak, soykırım siyasetinin her alanda, daha örtük ama kuvvetli şekilde sürdürüldüğünün kanıtı. Kamptan eski fotoğraflara baktığımızda gördüğümüz o buruk, ama dirençli çocuk haliyle örülmüş hafızayı yok etme arzusunun bir kanıtı.

Bu yalnızca Ermenilere dair de değil, devlet eliyle üretilmiş ve iktidarda hâkim olan kimliklerin dışında kalan herkes için geçerli. Bu açıdan Kamp Armen, bu coğrafyada yaşayan tüm halkların toplumsal mirasına ve dolayısıyla geleceğine sahip çıkmak için son derece önemli.

“[Kamp Armen Yıkılmasın](#)” imza kampanyasını son bir haftada 5 bin kişi imzaladı, Facebook’taki [destek sayfası](#) 4 bin kişiye ulaştı, bu desteği nasıl yorumluyorsunuz? Kamp Armen’i ayakta tutmak için imza kampanyaları ve sosyal medya desteği yeterli mi?

Kamp Armen’in yıkılacağı haberi bize ilk ulaştığında 24 Nisan’da Ermeni Soykırımının 100. yılını anan yalnızca birkaç gün olmuştu. Bu seneki anma, hem Soykırımın 100. yılı olması sebebiyle, hem de Hrant Dink ve devam eden Ermeni cinayetlerinin biriktirdiği acı ve öfkeyle epey kitlesel oldu. Binlerce insanın belki ilk kez bu ortak acıyla ve tarihle doğrudan yüzleşme şansı oldu. Kamp Armen’in yıkılmaya başlamasına verilen tepkinin hızlıca kitleselleşmesinde, bunların büyük etkisi var.

İmza kampanyası ve hızla yaygınlaşan sosyal medya kampanyası direnişin görünürlük kazanmasına önemli, ancak yeterli değil tabii ki. Bizim için önemli olan yine de Kamp Armen’e gitmek. Kamp Armen somut, duvarlarına ilk dozer darbelerini yemiş, yıkım ekiplerinin hâlâ önünde beklediği bir yer, dolayısıyla bu süreç bizi fiziksel olarak da oraya çağırıyor. Hem yıkılmadan bu tarihi mekana sahip çıkmak, hem bu sürece tanıklık etmek, hem de “buradayız” demek için.

Ceren Sözeri, Nisan başındaki yazısında “[Kamp Armen 23,5 Nisan* olur mu?](#)” diyordu, siz de [KampArmen.org](#)’da bunu paylaşmışsınız, ne dersiniz, olur mu?

Kamp Armen’in şimdiden 23,5 Nisan olabileceğini, çocuk bayramıyla Ermeni Soykırımı arasında kurulabilecek köprünün şimdilik cılız ama mutlaka kuvvetlenecek ayaklarından biri olabileceğini düşünüyorum. Aynı ülkenin Ermeni olmayan çocukları olarak, eğitim sistemine dahil olduğumuz ilk günden bu yana maruz kaldığımız ideolojik ve ahlaki rejimin ruhumuzda ve vicdanımızda yarattığı daralmaları biliyoruz. Şanslıysak, inkar ve ayrımcılık mekanizmalarımızla yüzleşebiliyoruz.

Bu yüzleşme bize 24 Nisan’ın çocuklarından, Soykırım’dan sağ kurtulan, bizimle aynı

sokakta oynamaya çıkan, çıkarken sıkı sıkı Ermenice konuşmasın tembihlenmiş, bize dahi adının Türkçe uyarlamasını söylemiş arkadaşlarımızdan emanet. Hrant Dink'in bize hediye ettiği bu ifadeyi, 23,5 Nisan'ı, birbirine kast ederek değil birbirine yer açarak yakınlaşma olarak anlıyoruz.

Kamp Armen, Türkiye'deki halkların bir arada yaşama tarihinin çok kuvvetli bir simgesi; çocukların yakınlaşmasının mekanı da olabilir.

Şu an Kamp Armen'de neler yapıyorsunuz? Yıkım faaliyeti şimdilik durduruldu ve [Garo Paylan](#)'ın aktardığına göre arazinin sahibi Fatih Ulusoy önerilere açık olduğunu söyledi. Sizin Kamp Armen için öneriniz ne?

6 Mayıs sabahı dozerlerin ve yıkım ekiplerinin geldiğini öğrenir öğrenmez yirmi beş otuz kişilik bir grup Kamp Armen'e geldik. İlk gelen ekip arasında Nor Zartonk'tan ve Dört Ayaklı Şehir'den arkadaşlarımız vardı. Kısa bir süre sonra HDP Tuzla ilçe örgütü de Tuzla'dan yürüyüş başlatarak Kamp'a desteğe geldi. Yıkımda yetkili kişiler ve taşeron firma işçileriyle konuştuk. Buranın bir yetimhane olduğunu öğrenen işçilerin bazıları çalışmayı reddetti; yıkım ekipleri yıkımı durdurmak zorunda kaldı. Gün içinde Kamp'ın eski mezunlarından bazıları ile medya ekipleri de buraya ulaştı.

Perşembe'den bu yana Kamp'ın içindeyiz. Temizlik, etrafı teftiş ve düzenlemeden sonra forum düzenledik, gece boyunca pankart ve afişlerimizi hazırladık. Bugün de öğrenci odalarını ve sınıflarını temizleyerek, yıpranan duvarları elden geçirerek güne başladık.

İnsanlar hala gelmeye devam ediyor. Biz de haftasonu için geniş katılımlı bir toplanma, forum ve etkinlikler için çağrılarımızı yapmaya devam ediyoruz. Kamp Armen'in yıkılmasına karşı başlattığımız bu direniş sürecini olabildiğince fazla katılımı örgütlemek, birlikte konuşmak, ne yapacağımıza karar vermek istiyoruz.

Kamp Armen için bizim önerimiz ve talebimiz oldukça net: Devletin, yarattığı mağduriyeti çözmesini talep ediyoruz. Arazi sahibiyle görüşmeler, hukuki olarak tıkanmış sürecin netlik kazanması adına anlamlı olabilir. Ancak böylesi bir toplumsal-politik meselenin özel mülkiyet hukukundan çıkartılması, şu anki mülk sahibinden satın alma, kiralama ya da arazinin tahsis edilmesine yönelik müzakerelere sığdırılmaması gerektiğini de düşünüyoruz. Bunun için de, devletin vaktinde hiçbir karşılık ödemedi el koyduğu mülkü kamulaştırıp vakfa iade etmesini talep ediyoruz.

Ancak böyle bir kamulaştırma ve vakfa geri iade edilme süreciyle birlikte, Kamp'a sahip çıkabileceğimizi düşünüyoruz. Kamp Armen için bizim önerimiz bu.

Son olarak şunu da sormak isterim, 24 Nisan'da Nor Zartonk "[Bak Kardeşim](#)" diye bir mesaj yayımlamıştı. [@NorZantonk](#) Twitter hesabı bu nedenle askıya alınmış. Bu konuda bir gelişme var mı? Kamp Armen hakkındaki gelişmeleri nereden takip edelim?

Twitter hiçbir makul gerekçe göstermeksizin, yalnızca kullanım şartlarını ihlal ettiğimizi söyleyerek, NorZartonk'un hesabını askıya aldı. Twitter'a yazdığımız itiraz, hesabı geri alma ve gerekçeli talep mektuplarımızın hiçbirine yanıt gelmedi.

Bu hem Türkiye'de sansürle devam eden sessizleştirme ve yıldırma politikasına, hem de sosyal medya ortamlarının politik duruşuna dair çok önemli bir örnek. Hesabımızı geri almaya çalışacağız, ancak bizzat Twitter'ın uyguladığı bu yasaklayıcı ve ırkçı tavır, Kamp Armen'in içinde yapabileceklerimizin öncelikli olduğunu bir kez daha hatırlattı.

Sosyal medya çalışmalarımız [@dortayaklisehir](#) ve [Kamp Armen Yıkılmasın](#) Facebook sayfası ile destek veren gruplar ve şahısların paylaşımları üzerinden yürüyor. [#KampArmen](#) ve [#KampArmenyıkılmasın](#) genel etiketleri altından paylaşımlarımızı sürdürüyoruz. Ayrıca [Dört Ayaklı Şehir TV](#) gün içinde Kamp Armen'den canlı yayın yapıyor, gelemeyen herkes burada başlatmış olduğumuz direnişi seyredebilir, bize yorum ve önerilerini gönderebilir.

(EKS/EKN)

Kaynak: bianet.org